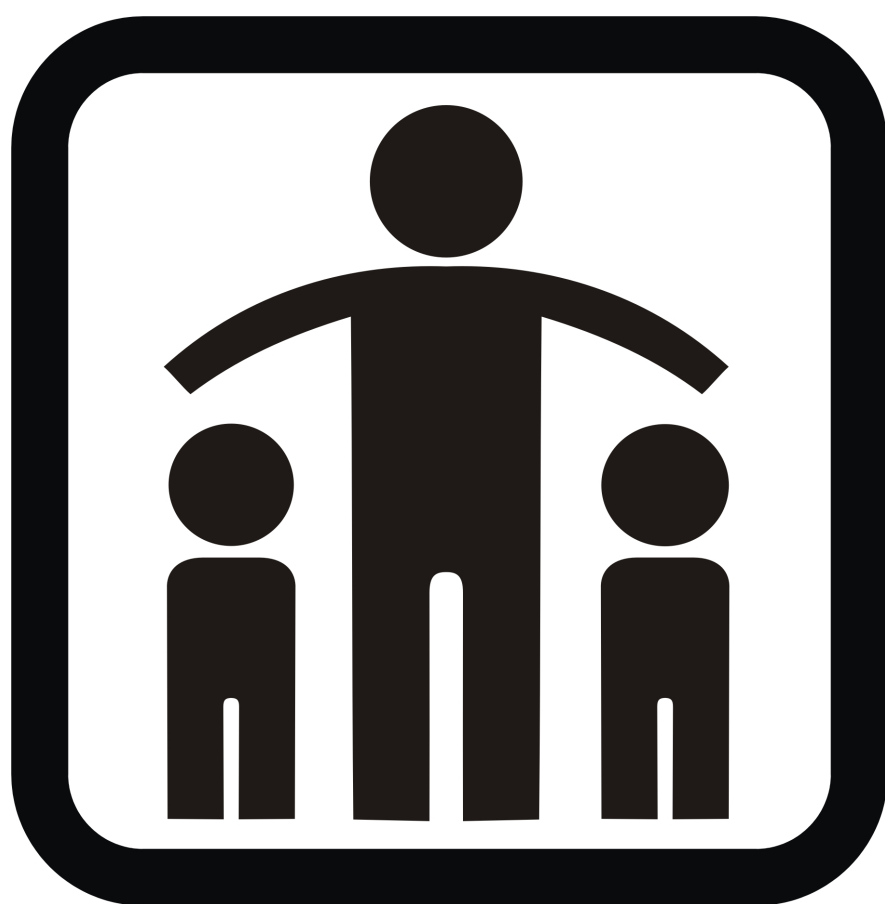

ZPRAVODAJ

ČERVEN 2012

☑ ZAMĚŠTNÁVÁNÍ OSOB SE ZDRAV. POSTIŽENÍM

Podari se zavést evropské trendy do oblasti zaměstnávání osob se zdravotním postižením v ČR?

Ve dnech 23. a 24. května 2012 se v Národní technické knihovně v Praze uskutečnila **3. národní konference o podporovaném zaměstnávání s mezinárodní účastí, pořádaná Českou unií pro podporované zaměstnávání (ČUPZ)**. Akce se konala v rámci projektu Zavádění evropských trendů v oblasti zaměstnávání znevýhodněných osob do české praxe.

Smysl celé konference, potažmo služby podporované zaměstnávání (PZ), výstižně předznamenal úvodní slovo ministra práce a sociálních věcí Dr. Ing. Jaromíra Drábka, uveřejněné v konferenčním sborníku: „Podporované zaměstnání by nemělo být vnímáno jako ryzí altruismus, jde o oboustranně prospěšnou činnost, kdy na konci přechodného procesu získá zaměstnavatel plnohodnotného zaměstnance, jen stačí, aby takový člověk dostal šanci zapojit se do aktivního života a na začátku cesty získal náležitou podporu.“ Přímo na konferenci Ministerstvo práce a sociálních věcí zastoupila a zahajovacím projevem přispěla Mgr. Jana Majerová, vedoucí Oddělení aktivní politiky zaměstnanosti.

Podnětné příspěvky přednesli zástupci zahraničních partnerů projektu, organizací BAG UB a Dabei Austria, německého a rakouského protějšku ČUPZ. Účastníci konference se měli možnost seznámit se systémem zaměstnávání osob se zdravotním postižením a legislativním ukotvením služby PZ v obou partnerských zemích.

Velký úspěch měly workshopy představující nástroj „plánování zaměřené na člověka“ v německé a české praxi. Zejména vystoupení pana Marcela Haacka a jeho pracovního konzultanta pana Gerda Maschmanna účastníky konference velmi oslovilo, bylo inspirativním příkladem profesionální spolupráce, v jejímž středu stojí klient. Pozitivní ohlas měly i další příspěvky, představující metody práce či specifika přístupu k různým cílovým skupinám v PZ.

Součástí dopoledního bloku 2. dne bylo vystoupení zástupce firmy EDOST, s.r.o., který účastníky konference seznámil s projektem PREGNET, Regionální síť spolupráce v pracovní rehabilitaci.

Pozornost byla věnována také otázce spolupráce se zaměstnavateli. V rámci diskuse se představili zástupci firem Art Deco Imperial Hotel a Česká spořitelna, kteří se s přítomnými podělili o své zkušenosti se zaměstnáváním osob se znevýhodněním.

Bližší vhled do problematiky života lidí se zdravotním postižením přinesl v rámci konference promítnutý dokumentární film Přibližování (autora Tomáše Škrdlanta), jehož cílem je – řečeno slovy tvůrců – pomoci rozpouštět bariéry, které okolo lidí s postižením vznikají.

Celou akci uzavřelo podnětné, prakticky zaměřené vystoupení zástupkyně organizace Wien Work, která patří v Rakousku mezi úspěšné sociální firmy, zároveň však nabízí služby, zahrnující podporu klientů při vstupu na otevřených trh práce.

Konference, jíž se zúčastnilo více než 130 sociálních pracovníků a dalších odborníků, se konala v rámci projektu, financovaného z Evropského sociálního fondu, Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost, pod záštitou Ministerstva práce a sociálních věcí a za podpory Hospodářské komory ČR.

Více informací (včetně prezentací jednotlivých řečníků a fotodokumentace) jsou dispozici na webových stránkách ČUPZ.

Česká unie pro podporované zaměstnávání

Mgr. Eliška Havlíková, eliska.havlikova@unie-pz.cz, www.unie-pz.cz

☑ Hlavní změny 2012

Hlavní změny právní úpravy ve vztahu k osobám se zdravotním postižením pro rok 2012

Text: Jan Hutař, Václav Krása

Systém důchodového pojištění

Nezměněná zůstává struktura důchodu: starobní, invalidní důchody I.–III. stupně, pozůstalostní důchody, vdovský, vdovecký, sirotčí, nemění se podmínky pro přiznání důchodu ani jejich struktura či rozsah započítávaných dob. Od 1. 10. 2011 se však změnil způsob výpočtu procentní výměry všech důchodů tak, že důchody vypočítané z vyměřovacího základu nižšího než 35 000 Kč jsou nižší než důchody vypočítané z této částky před tímto datem. Zákonem č. 220/2011 Sb. byly stanoveny koeficienty pro přepočtení invalidních důchodů, které mají za následek pokles procentní výměry v případě změny stupně invalidity. Je to důsledek znění čl. II, jehož bod 3 zní:

Vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita druhého stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita třetího stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2. Vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2011 došlo ke změně stupně invalidity z prvního stupně na druhý nebo třetí stupeň invalidity, popřípadě na druhý stupeň invalidity a poté z druhého stupně na třetí stupeň invalidity nebo na třetí stupeň invalidity

a poté z třetího stupně na druhý stupeň invalidity, a po 31. prosinci 2011 dojde ke změně stupně invalidity

a) z druhého stupně na první stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,6667,

b) z třetího stupně na druhý stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,3333,

c) z třetího stupně na první stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,2222,

d) z druhého stupně na třetí stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 1,3333.

Dopad těchto změn budeme ilustrovat na následujících příkladech:

Podle ustanovení § 41 odst. 2 zákona č.155/1995 Sb., o důchodovém pojištění v platném znění,

a) činí výše procentní výměry invalidního důchodu za každý celý rok doby pojištění 0,5 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

b) činí výše procentní výměry invalidního důchodu za každý celý rok doby pojištění 0,75 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.

c) činí výše procentní výměry invalidního důchodu za každý celý rok doby pojištění 1,5 % výpočtového základu měsíčně, jedná-li se o invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.

Pro lepší pochopení lze dopady zákona č. 220/2011 Sb. přiblížit na případu, kdy procentní výměra z výpočtového základu činí při invaliditě III. stupně 12 000 Kč, při invaliditě II. stupně polovinu, tj. 6 000 Kč, a v případě invalidity I. stupně 1/3, tj. 4 000 Kč. Pokud však dojde ke změně invalidity z III. na II. stupeň, bude při použití koeficientu 0,3333 činit procentní výměra tohoto důchodu pouze 4 000 Kč, a bude tedy shodná s procentní výměrou pro přiznanou invaliditu I. stupně.

Pokud by došlo k opětovnému přiznání invalidního důchodu v III. stupni, došlo by k přepočtu této částky koeficientem 1,3333 a procentní výměra by činila 5 333 Kč. Pokud by tato situace byla opakována ještě jednou, potom by činila nově stanovená procentní výměra pro invaliditu II. stupně 1 777 Kč a po návratu na III. stupeň již jen 2 370 Kč.

V případě snížení důchodu z III. na I. stupeň by se použil pro výpočet procentní výměry koeficient 0,2222 a výše procentní výměry by byla 2 666 Kč, tedy o 1 334 Kč méně, než by činila procentní výměra invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně, který by byl nově přiznán.

Z výše uvedených skutečností jasně vyplývá neudržitelost právní úpravy obsažené v zákoně č. 220/2011 Sb.

Státní sociální podpora

Zcela zanikl sociální příspěvek, tj. i v případech rodin se zdravotně postiženým členem. Dopady na rodiny s dětmi a příjmem rovným nebo nižším než životní minimum:

sociální příspěvek	úplná rodina, 1 dítě		
	do 6 let	6–15 let	15–26 let
délka dítěte	do 6 let	6–15 let	15–26 let
délka nemocné	1 148	2 642	2 995
délka ZP	1 479	3 416	3 879
délka TZP	1 759	4 062	4 617

sociální příspěvek	osamělý rodič, 1 dítě		
	do 6 let	6–15 let	15–26 let
délka dítěte	do 6 let	6–15 let	15–26 let
délka nemocné	1 058	2 811	3 281
délka ZP	1 427	3 673	4 266
délka TZP	1 740	4 384	5 076

sociální příspěvek	osamělý rodič, 2 děti		
	do 6 let	6–15 let	15–26 let
délka dítěte	do 6 let	6–15 let	15–26 let
délka nemocné	2 303	6 144	7 143
délka ZP	3 133	7 970	9 214
délka TZP	3 824	9 460	10 899

Poznámka: Výpadek příjmů je jen částečně kompenzován zvýšením příspěvku na péči o 2 000 Kč podle § 12 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Rodičovský příspěvek se vyplácí nejdéle do 4 let věku dítěte a nově se zavádí hranice 220 000 Kč platná pro jedno dítě.

Tato hranice znamená pro rodiny s dítětem, které bylo podle dřívějších předpisů dlouhodobě zdravotně postižené nebo dlouhodobě těžce zdravotně postižené v období do 7 let věku, nižší příjem o 418 400 Kč, neboť částka, kterou mohl rodič takto postiženého dítěte získat na rodičovském příspěvku, činila až 638 400 Kč.

Poznámka: Výpadek příjmu není nijak kompenzován.

Zanikla možnost souběhu rodičovského příspěvku s příspěvkem na péči.

Tato změna znamená další finanční ztrátu ve výši 4 600 Kč měsíčně v případě rodin s dítětem závislým na péči v I. stupni a 3 800 Kč ve stupních II. až IV. až do věku 7 let. **Poznámka: V tomto bodě došlo k dohodě s MPSV o obnovení možnosti souběhu těchto příspěvků u dětí do 4 let.**

Zrušila se vyhláška č. 207/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Nově se stanoví podmínky pro příspěvek na úhradu potřeb dítěte v rámci pěstounské péče tak, že při I. stupni závislosti se částka životního minima násobí koeficientem 2,35, při II. stupni závislosti koeficientem 2,90 a při III. nebo IV. stupni koeficientem 3,1.

Zavádí se časové omezení výplaty příspěvku na bydlení počínaje rokem 2012.

Důsledek zrušení příspěvků podle vyhlášky 182/1991 Sb.

Zrušením vyhlášky zanikly:

- příspěvek na úhradu za užívání bezbariérového bytu a garáže (§ 45 vyhl.),
- příspěvek pro úplně nebo prakticky nevidomé občany vlastníci vodicího psa ve výši 800 Kč měsíčně (§ 46 vyhl.),
- bezúročná půjčka na zakoupení motorového vozidla, která mohla činit až 40 000 Kč, s dobou splatnosti 5 let,
- příspěvek na celkovou opravu motorového vozidla.

Výrazně omezena byla možnost získání zvláštních pomůcek.

Omezení dostupnosti pomůcek je způsobeno třemi hlavními faktory:

- podstatným zúžením sortimentu pomůcek, na který lze poskytnout příspěvek. Příloha č. 4 vyhlášky č. 182/1991 Sb., ve znění platném do konce roku 2011, uváděla 16 pomůcek pro osoby s tělesným postižením, zatímco vyhláška č. 388/2011 Sb. uvádí pouze 6 pomůcek. Z toho 2 se týkají stavebních prací, které byly dříve součástí příspěvku na úpravu bytu, jenž obsahoval 9 položek. Pokud se týká sluchového postižení, došlo ke snížení z 18 druhů pomůcek na 9 druhů a u osob se zrakovým postižením ke snížení z 20 na 17 položek;
- změnou indikací pro poskytnutí příspěvku, což se týká zejména osob s těžkým tělesným postižením, kde je poskytování pomůcek vázáno v podstatě na těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí. Podle předchozí úpravy byla tato postižení podmínkou k získání příspěvku na zakoupení, celkovou opravu a úpravu vozidla, příspěvku na úpravu bytu a příspěvku na individuální dopravu, zatímco podmínkou pro poskytování příspěvku na pomůcky byl status těžce zdravotně postiženého občana, který podle přílohy č. 2 vyhlášky zahrnoval držitele průkazu TP, ZTP a ZTP/P. Tedy okruh příjemců byl podstatně širší než status občanů s těžkými vadami nosného nebo pohybového podle přílohy č. 5;
- zrušením možnosti úhrady pomůcek, které jsou ze zdravotního pojištění hrazeny jen částečně. ▶

Zásadně se mění důvody pro přiznání průkazu ZTP. Dosavadní zdravotní indikace jsou nahrazeny stupni závislosti. Platí, že průkaz TP náleží při I. stupni závislosti a ZTP při II. stupni nebo osobám starším 18 let, které nejsou schopny zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace z důvodu úplné nebo praktické hluchoty. Průkaz ZTP/P pak náleží osobám se III. nebo IV. stupněm závislosti a osobám, které nejsou schopny zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace z jiných důvodů, než je praktická nebo úplná hluchota.

Rozsah oprávnění vyplývající z průkazek TP, ZTP a ZTP/P se s výjimkou přístupu k pomůckám nemění.

Dosavadní průkazky zůstanou v platnosti do konce roku 2015. Souběžně od roku 2012 budou vydávány průkazky nové, které budou mít podobu karty sociálních systémů. Výměna dosavadních průkazek bude možná až do 31. 12. 2015.

Dosavadní příspěvky na opatření zvláštních pomůcek, na úpravu bytu a na zakoupení, celkovou úpravu a zvláštní úpravu motorového vozidla se transformují do nového příspěvku na pomůcky.

Příspěvek se přiznává na základě zdravotních indikací uvedených v příloze zákona. Součet vyplacených příspěvků na zvláštní pomůcku nesmí v 60 kalendářních měsících po sobě jdoucích přesáhnout částku 800 000 korun. Maximální výše příspěvku na jednu pomůcku činí 350 000 Kč a zavádí se spoluúčast ve výši 10 %. Příspěvek na pomůcky, jejichž cena nedosahuje 24 000 Kč, se poskytuje jen v případě, že příjem je nižší než osminásobek životního minima.

Důsledky tohoto opatření ve vztahu k pomůckám jsou popsány v předchozím textu.

Kromě toho je nutné upozornit na dramatické omezení možnosti úprav bytu, které dříve byly předmětem zvláštního příspěvku. Zatímco § 34 vyhlášky č. 182/1991 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2011, obsahoval tento výčet úprav:

- a) úprava přístupu do domu, garáže, k výtahu včetně schodů, k oknům a na balkon,
- b) úprava povrchu podlahy, ovládacích prvků domovní a bytové elektroinstalace, kuchyňské linky, popřípadě dalšího nábytku,
- c) rozšíření a úprava dveří,
- d) odstranění prahů,
- e) přizpůsobení koupelny a záchodu včetně vybavení vhodným sanitárním zařízením a lehce ovladatelnými bateriemi,
- f) instalace potřebné zvukové nebo světelné signalizace,
- g) zavedení vhodného vytápění,
- h) vybudování telefonního vedení,
- i) stavební úpravy spojené s instalací výtahu.

Rozsah úprav se posoudí se zřetelem na závažnost a druh zdravotního postižení občana.

Úprava obsažená v příloze vyhlášky č.388/2011 Sb. zahrnuje pouze stavební práce spojené s uzpůsobením koupelny a WC; jedná se o stavební práce a s nimi nezbytný související materiál na úpravu (nikolí o obklady, podlahové krytiny, sanitu apod.) a stavební práce spojené s rozšířením dveří v bytě.

Poznámka: Jak předchozí, tak stávající právní úprava přitom podmiňuje poskytnutí příspěvku skutečností, že jde o občana s těžkými vadami nosného nebo pohybového ústrojí. K problematice pomůcek je ještě nutno doplnit, že v důsledku problémů způsobených zavedením institutu výpůjčky zvláštní pomůcky podle ustanovení § 13 zákona č. 329/2011 Sb. (výpůjčka zvláštní pomůcky týkající se stropního zvedacího systému, schodišťové plošiny a schodolezu) nebylo do dne 11. 5. 2012 vydáno ani jedno rozhodnutí ve věci týkající se těchto pomůcek. Řešení situace je předmětem jednání s MPSV ČR. NRZP ČR připravuje návrh legislativní změny, která by způsob poskytování těchto pomůcek navrátila do stavu před přijetím zákona.

Příspěvky na provoz motorového vozidla a na individuální dopravu nahrazuje nový příspěvek na mobilitu s jednotnou částkou 400 Kč měsíčně.

Také v tomto případě došlo k výraznému snížení příspěvku, a to zejména u těžce tělesně postižených osob. Roční výše příspěvku na provoz motorového vozidla činila podle ustanovení § 36 vyhlášky 182/1991 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2011, částku 7 920 Kč, s možností zvýšení o 400 Kč za každých započatých 500 km nad 7000 km ročně. Nynější výše příspěvku na mobilitu činí pouze 4800 Kč, bez možnosti zvýšení. Obdobně snížení zaznamenal i příspěvek na individuální dopravu, který byl určen pro osoby s těžkými vadami nosného nebo pohybového ústrojí a občany úplně nebo prakticky nevidomé, a to z 6 500 Kč ročně na 4 800 Kč.

Stávající právní úprava také neumožňuje přiznat příspěvek na mobilitu osobám, kterým jsou poskytovány pobytové sociální služby v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení.

Poznámka: Na základě jednání s NRZP ČR předloží MPSV ČR v Poslanecké sněmovně návrh, aby obyvatelé pobytových zařízení mohli požádat o příspěvek na mobilitu.

Nová právní úprava je výhodnější pro držitele průkazu ZTP, u nichž dochází ke zvýšení příspěvků z 3 000 Kč na 4 800 Kč, a zejména pro osoby s postižením úplnou nebo praktickou hluchotou, jimž na rozdíl od současné právní úpravy vyhláška č. 182/1991 Sb. nárok na příspěvek na provoz motorového vozidla ani na individuální dopravu nepřiznávala.

Pomoc v hmotné nouzi

Nově se zavádí podmínka veřejně prospěšných prací pro poskytnutí pomoci.

Nově stanovená podmínka stanoví povinnost veřejných prací i pro osoby v I. a II. stupni invalidity. Jde o jedince, kteří byli předchozím zněním § 24 odst. 1 písm. g) z povinnosti vykonávat veřejnou službu vyňati. Racionálním důvodem byla skutečnost, že s ohledem na rozsah a různorodost zdravotního postižení není možné paušálně výkon veřejné služby od těchto osob požadovat.

Nově se zvyšují částky na živobytí u osob odkázaných na dietní stravování:

Jak se zvýšily částky (v Kč)		
	předchozí úprava	nová úprava
nízkobílkovinná dieta	1 320	1 380
dieta při dialýze	960	1 000
pankreatická dieta	1 000	1 050
nízkocholesterolová dieta	1 000	1 050
diabetická dieta	1 080	1 130
dieta při fenylketonurii	2 120	2 220
dieta při celiakii	2 680	2 800
dieta při osteoporóze	1 040	1 090
dieta při laktóзовé intoleranci	1 020	1 070
dieta v těhotenství a při kojení	1 050	1 100

Stejně omezení jako u příspěvku na bydlení platí i pro doplatek na bydlení, a to včetně případů, kdy příspěvek náleží i po 84 měsících.

VYHRAZENÁ PARKOVACÍ STÁNÍ

Listujm.cz, 24/5/2012

Ombudsman: Obce nesmějí odmítat invalidům zřizovat vyhrazená parkovací stání

Pokud obce nezřídí v místech, kde o to zdravotně postižení lidé požádají vyhrazená parkovací stání, mohou se dopustit jejich diskriminace. K takovému závěru dospěli právníci Kanceláře veřejného ochránce práv.

"Diskriminací zdravotně postižených není jen nerovné zacházení, ale i pasivita, tedy aktivní nepřijetí opatření, která by postiženým umožnila využívat službu určenou veřejnosti," řekl ve čtvrtek agentuře Mediafax ombudsman Pavel Varvařovský. Dodal, že v takových případech se jedná o nepřímou diskriminaci postižených. Výjimkou jsou pouze situace, kdy by přijetí určitého opatření představovalo nepřiměřené zatížení a současně by existovalo adekvátní náhradní řešení parkování.

Vlastníkem místních komunikací jsou obce. Jde tedy o veřejný majetek a užívání místních komunikací je veřejnou službou. Obec by proto měla podle ombudsmana se zřízením vyhrazeného parkování pro zdravotně postiženou osobu souhlasit vždy, pokud tomu nebrání závažný důvod a pokud zdravotně postižený člověk nemůže využít jiné, srovnatelné a přiměřené řešení. Zřízení vyhrazeného parkování povoluje silniční správní úřad, ovšem pouze za předpokladu, že s tím souhlasí vlastník komunikace.

Obce obvykle hájí svůj nesouhlas se zřízením vyhrazeného parkování nedostatečnou kapacitou běžných parkovacích míst a tedy nemožností vyhovět všem žádostem o individuální vyhrazená parkování. Podle ochránce však takové odůvodnění samo o sobě nestačí. "Když není možné vyhovět všem žadatelům kvůli nedostatečné kapacitě parkovišť, musí obec individuálně zkoumat míru potřeby a užitku vyhrazeného parkování pro každého konkrétního žadatele," zdůraznil ombudsman.

Pokud z povahy zdravotního postižení vyplývá, že vyhrazené parkování je pro žadatele nezbytné, může obec s jeho zřízením nesouhlasit jen za předpokladu, že existuje reálné alternativní řešení situace postiženého, které mu umožní využívat služby rovnocenným způsobem jako osobě bez postižení. "Pokud obec odmítne zřídit individuální parkovací místo a nenabídne jiné řešení, dopouští se diskriminace ve smyslu antidiskriminačního zákona," upozornil Varvařovský.

Ombudsman se často setkává s případy, kdy obec stanoví podmínku, že žadatel o vyhrazené parkovací místo musí být sám držitelem řidičského oprávnění nebo vlastníkem auta. "Taková podmínka však nemá zákonné opodstatnění a zcela opomíjí fakt, že právě zdravotní postižení může být překážkou získání řidičského oprávnění, což ovšem nemá žádný vliv na potřebu zdravotně postiženého parkovat co nejbližší bydliště," prohlásil Varvařovský.

Stejně tak není podle něj přípustné obecně odmítat žádosti o zřízení vyhrazeného parkoviště, pokud žadatel trpí jiným než pohybovým postižením. "Obec musí i v těchto situacích individuálně vyhodnotit potřebu žadatele parkovat co nejbližší bydlíšti ve vztahu k povaze zdravotního postižení," uzavřel veřejný ochránce práv.

☑ NOVÝ OBČANSKÝ ZÁKONÍK

Svět neziskovek, 6/12

Nový občanský zákoník – zvýšení odpovědnosti orgánů právnických osob

Nový občanský zákoník (NOZ) upravuje § 151 až 167 právní postavení volených a jmenovaných orgánů právnických osob. Tato úprava se vztahuje na všechny právnické osoby soukromého práva a použije se v případech, kdy nestanoví úprava jednotlivých typů právnických osob jinak.

Obecně NOZ hovoří o tom, že orgány právnické osoby mohou být: individuální tzn. jednočlenné nebo kolektivní tzn. vícečlenné. Jako podmínku pro členství fyzické osoby v orgánu stanoví NOZ požadavek svéprávnosti. Tato podmínka platí i pro zástupce právnické osoby, která je členem orgánu jiné právnické osoby. Z podmínky svéprávnosti však NOZ stanoví výjimku (§ 157 odst. 3) pro spolky s činností zaměřenou na nezletilé nebo osoby s omezenou způsobilostí.

Další podmínka pro členství v orgánech právnické osoby se vztahuje k problematice insolvence. Osoba, která je v úpadku, se může stát členem orgánu právnické osoby pouze tehdy, oznámí-li to předem tomu, kdo ji do funkce instaluje. Je pak jeho věcí, zda takovou osobu do orgánů ustanoví. V případě, že k uvedenému oznámení nedojde, může takového člena odvolat soud na návrh kterékoliv osoby.

NOZ upravuje obecně způsob jednání a rozhodování orgánů právnických osob. Kolektivní orgán rozhoduje ve věcech právnické osoby vždy ve sboru. To znamená, že rozhodnutí kolektivního orgánu byt je podepsáno jednou osobou, je rozhodnutím kolektivním a odpovídají za něj členové orgánu společně. NOZ stanoví v tomto kolektivním rozhodování povinnost zaznamenat na žádost člena orgánu, který byl proti návrhu, jeho odchylný názor.

V případě, že byl návrh přijat za neúčasti některého z členů, má tento člen právo dozvědět se obsah přijatého rozhodnutí. Z této povinnosti lze dovodit, že z jednání orgánů mají být vyhotovovány zápisy. Vyhotovení zápisů z jednání orgánů bude důležité i z hlediska uplatňování odpovědnosti členů orgánů – viz dále.

Kolektivní orgán je podle § 156 NOZ usnášeníschopný za účasti většiny členů a rozhoduje rovněž většinu členů. Účast na jednání orgánu může být realizována různými způsoby zejména za využití technických rozsudků, které umožní, aby člen mohl sledovat jednání. Není však možné, aby pro rozhodování kolektivních orgánů právnické osoby bylo stanoveno nižší rozhodovací kvórum, než stanoví NOZ. Pro

případ rozhodování shromáždění členů spolku pak zákoník stanoví postup v případě, že se nesejde usnášeníschopná většina. V takovém případě se svolává náhradní jednání, které je usnášeníschopné a rozhoduje většinou přítomných členů. Je-li však působnost jednotlivých členů orgánu rozdělena podle určitých oborů tzn., že každý člen odpovídá za určitou oblast činnosti právnické osoby, nepřijímá se rozhodnutí ve sboru a každý člen rozhoduje o vymezené v oblasti působnosti samostatně.

Jednotně se pro volené a jmenované orgány právnických osob soukromého práva upravuje odpovědnost. Nový občanský zákoník § 159 stanoví, že kdo přijal funkci člena orgánu právnické osoby, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou a potřebnými znalostmi a pečlivostí. Pojmy „loajalita“ a „pečlivost“ zda patří k obecným pojmům, které zákon nedefinuje a ani přesně definovat nemůže. Za loajalitu je obvykle považována dobrovolná podřízenost zájmům konkrétní organizace, neupřednostňování vlastních osobních zájmů, ale také dodržování slibů, smluv a dohod, spolehlivost ve vztazích se spolučleny, se zaměstnanci. Pečlivost pak lze spatřovat v takovém jednání, kdy se berou do úvahy všechny známé okolnosti související s konkrétním konáním.

NOZ dále stanoví, že jedná nedbale, kdo není schopen této péče řádného hospodáře, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodil z toho pro sebe důsledky. Jaké důsledky má člen orgánu respektive kandidát na členství v orgánu vyvodit, zákon nespecifikuje. Nemusí vždy jít rovnou o vzdání se funkce, ale může jít při přijímání úkolů o zvážení toho, zda jsem schopen úkol splnit ať s ohledem na časové možnosti nebo s ohledem na obsahovou náročnost a po posouzení o případné odmítnutí konkrétního úkolu. O důsledcích nesplnění této povinnosti – viz v dalším pokračování.

A poznámka závěrem – to co bylo řečeno o členech orgánů právnických osob, platí i pro orgány individuální – ředitele, předsedy apod.

JUDR. LENKA DEVEROVÁ, ADVOKÁTKA

☑ JAK SE OSOBÁM PEČUJÍCÍM POČÍTÁ DŮCHOD?

Můžeš, 6/2012

Od 1. 7. 2009 přinesl zákon č. 306/2008 Sb., kterým se novelizuje zákon o důchodovém pojištění, pozitivní změny v důchodech pečujících osob.

Na základě dané novely zákona se stanovuje částka, která bude navyšovat výměřovací základ za příslušný rok, a tím i zvyšovat celkovou částku důchodu.

Procentní výměra starobního či invalidního důchodu pojištěnce, který byl alespoň 15 let pečující osobou, se stanoví dvěma možnými způsoby. Pro výpočet se pak použije ten způsob, který je pro žadatele finančně výhodnější:

1. Ke standardním příjmům pečující osoby (kterých případně dosahovala při péči) se přičte také tzv. fiktivní příjem – za tento příjem se před 1. 1. 2007 považuje částka 96 000 Kč, která se násobí přepočítacím koeficientem.

Tento koeficient je stanovený jako podíl, v jehož čitateli je všeobecný vyměřovací základ za kalendářní rok, za který se vypočítává roční vyměřovací základ, a ve jmenovateli je všeobecný vyměřovací základ za rok 2007.

Netrvala-li náhradní doba péče o závislou osobu celý kalendářní rok, úměrně tomu se snižuje vypočtená částka. Následně se daná částka přičte k ročnímu vyměřovacímu základu.

Za příjem po 31. 12. 2006 se bude považovat částka odpovídající příspěvku na péči osoby, o kterou pojištěnec pečoval. Úhrn těchto částek za kalendářní rok se přičítá k ročnímu vyměřovacímu základu pojištěnce stanovenému za daný kalendářní rok. V případě, kdy osoba pečuje zároveň o více závislých osob, za příjmy se podle vyjádření MPSV po 31. 12. 2006 považuje součet příspěvků na péči o více osob.

2. Celá doba péče včetně případných přivýdělků při péči o osobu závislou se z výpočtu výše důchodu vyloučí, aby nedocházelo k rozměňování veškerých příjmů i na tyto roky péče. Tato varianta je většinou výhodnější pro osoby, které v době před a po skončení péče dosahovaly vysokých výdělků.

Pokud péče netrvala alespoň výše zmíněných 15 let, je možnost zažádat si při podání žádosti o starobní či invalidní důchod alespoň o vyloučení doby péče v rámci výpočtu částky procentní výměry – to je výhodné zejména v případě, že pečující osoba dosahovala v době péče nízkých nebo nulových výdělků – vyloučením doby péče dojde k tomu, že tyto nízké výdělky nebudou při výpočtu důchodu zohledněny a celkový výdělek se nebude rozpočítávat i na vyloučenou dobu.

I v případě, že si necháte dobu péče (resp. výdělky z této doby) vyloučit, bude vám doba péče započtena jako náhradní doba důchodového pojištění (tedy odpracované roky).

Jak zápočet péče zařídit?

Komu byl současný důchod vypočítáván pouze na základě příjmů získaných během péče o závislou osobu, může nárokovat úpravu výše důchodu podle výše uvedených podmínek i zpětně.

O přepočet důchodu je nutné požádat na ČSSZ (adresa: Křížová 1292/25, 150 08 Praha 5). Upozorňujeme, že možnost zpětně přepočíst důchod se bohužel vztahuje pouze na důchody přiznané po datu 1. 1. 2006, tedy důchody přiznané podle zákona o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb.

Obecné informace o způsobu výpočtu invalidních a starobních důchodů lze najít na stránkách České správy sociálního zabezpečení – www.cssz.cz

OSVOBOZENÍ OD POPLATKŮ

Mosty, 02/2012

Osvobození od poplatků za užití zpoplatněné pozemní komunikace

Podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, zpoplatnění **nepodléhá** užití zpoplatněné pozemní komunikace silničním motorovým vozidlem přepravujícím těžce zdravotně postižené občany, kteří jsou **držiteli průkazu ZTP** s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou **nebo průkazu ZTP/P, pokud držitelem silničního motorového vozidla je postižená osoba sama nebo osoba jí blízká**, nebo přepravujícím nezaopatřené děti, které jsou léčeny pro onemocnění zhoubným nádorem nebo hemoblastosou. Toto ustanovení se vztahuje pouze na občany ČR, z čehož vyplývá, že cizí státní příslušník od poplatku za užití pozemních komunikací na území ČR osvobozen není. Pro osvobození od těchto poplatků **není potřeba žádné speciální označení vozidla**. V případě kontroly se osoba prokazuje platným průkazem ZTP či ZTP/P.

Osvobození od poplatku za užití zpoplatněné pozemní komunikace v zahraničí se řídí podle právních předpisů dané země. Neexistuje tedy žádný nárok na osvobození od těchto poplatků pro občany EU na území všech zemí EU. Pokud pojedete do zahraničí, je potřeba si zjistit informace o podmínkách konkrétní země. Tyto informace Vám poskytne Ústřední Automotoklub ČR (www.uamk.cz).

publikace...

ZAMĚSTNÁVÁNÍ OSOB SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM

HR management, 25.5.2012

Nová užitečná příručka

Letos vstoupila v platnost nová právní úprava zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Stát se tak snaží motivovat zaměstnavatele, aby zdravotně postižené více zaměstnávali. Firmy však často nevědí, jak začít, čímž zbytečně přicházejí o nemalé peníze na odvodech do státního rozpočtu. Publikace „Zaměstnávání osob se zdravotním postižením, praktická příručka pro firmy“ srozumitelně popisuje jak platné právní normy, tak i konkrétní příklady z praxe. Publikace vznikla v rámci expertní skupiny platformy Byznys pro společnost, sdružení společensky odpovědných firem.

„Příručku jsme připravili v elektronické podobě, abychom zajistili co nejefektivnější a nejekologičtější šíření mezi cílovou skupinou, kterou tvoří personalisté a manažeři firem. Stáhnout si ji můžete zdarma na www.zamestnavaniOZP.cz,“ dodává Taňa Chudáčková, zástupkyně ředitele Byznys pro společnost.

Mohu sníst 12 bodů

Jídlo představuje pro osoby s DS jednu z oblíbených stránek života. Tuto zálibu lze využít také k procvičování počtů u dětí, které poznají čísla a učí se základům počítání. Spolu se žákem si vyrobíme vlastní tabulky s oblíbenými jídly a nápoji, kde určitému druhu potraviny odpovídá určitý počet bodů. 1 bod představuje asi 50 kcal. Mladší děti pracují s obrázky s přiřazenou bodovou hodnotou, starší si již umí přečíst bodovou hodnotu jídel z tabulky. Bodový systém je dále možné použít i k sestavení správného jídelníčku a k výchově odpovědnosti za své zdraví: osoby s DS se pomocí bodů naučí stanovit nejen energetické hodnoty jídla, ale také množství pohybu potřebné ke spotřebování této energie. V rámci tohoto systému lze také procvičovat vážení jídla, resp. měření objemu tekutin.

Několik příkladů bodové hodnoty potravin (Tab. 1)

Tab. 1

1 bod	200 g listového salátu, nebo 200 g jahod, nebo 1 čajová lžička másla
2 body	1 velké jablko, nebo 1 malý banán, nebo 2 brambory, nebo 1 žemle, nebo 2 lžičky marmelády, nebo 1 kornout zmrzliny, nebo 1 sklenice limonády
3 body	40 g těstovin, nebo 40 g rýže, nebo 2 plátky houskového knedlíku, nebo 55 g hranolků, nebo 150 g vařených brambor, nebo 1 velký ovocný knedlík
4 body	200 g kuřecího masa, nebo 140 g lososa, nebo 400 g pstruha, nebo 1 kousek ovocného koláče, nebo 10 máslových sušenek, nebo 1 malý croissant
5 bodů	150 g vepřové kotlety, nebo 250 g telecí kotlety
6 bodů	80 g sýra se 45% tuku v s., nebo 100 g párků, nebo 70 g slaných krekrů, nebo 1 hamburger
20 bodů	1 pizza

	2		2
1 vejce		1 banán	
	1		1
1 pomeranč		1 jablko	
	1		1
1 hruška		1 hrozen vína	

	2		2
30 min. jízdy		30 min. procházky	
	4		4
30 min. běhu		30 min. plavání	
	4		4
30 min. chůze		30 min. bruslení	

YES WE CAN! / DOKÁŽEME TO! ●

Skončil dvouletý projekt

Zpracováním závěrečné zprávy a jejím předáním do Bruselu oficiálně skončil dvouletý evropský projekt **Yes we can! – Dokážeme to!** Projektu se zúčastnilo 6 evropských zemí, Česká republika byla zastoupena Společností rodičů a přátel dětí s DS (Down-SyndromCZ).

Hlavními výstupy projektu jsou:

1. Inovační a ověřená metodika k učení matematických dovedností lidí s Downovým syndromem a jinými zvláštními vzdělávacími potřebami. K jejímu provádění jsme v ČR získali akreditaci MŠMT v rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků. V roce 2012 se uskuteční vzdělávací semináře v Praze a Brně (viz přihláška v příloze, o akreditaci také v sekci Z NAŠÍ ČINNOSTI).

2. Učební pomůcky pro školitele, rodiče a učitele (v jazykových mutacích všech partnerských zemí):

- metodická příručka (handbook)
- krabice s pomůckami (toolbox)
- instruktážní DVD

Cenově zvýhodněné pomůcky je možné zakoupit prostřednictvím české partnerské organizace –

www.downsyndrom.cz/Yeswecan

Součástí strategie šíření informací o projektu jsou letáčky, plakáty, články v tisku a konferenční či seminární příspěvky, dostupné na:

www.downsyndrom-yeswecan.eu

Redakční rada:

Bc. Martina Smolíková, Marie Havlíčková

(224 817 438, 224 817 393)

Vydává Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR,o.s.

Karlínské nám. 12

186 03 Praha 8 – Karlín

(pro vlastní potřebu)

fax: 224 817 438 e-mail: asociace@arpzpd.cz http:// www.arpzpd.cz